

птици, животни и растения. Казвате: Нима има и риби добри? Нима има и птици добри? Има добри риби, добри птици, добри животни, както и добри хора. Запримѣръ, има нѣкои видове риби, които се хранятъ само съ водорасли. Тѣзи риби още не сж известни на съвременнитѣ учени. Следователно, права мисль е онази, която е достъпна за всички живи сжщества. Когато такава мисль проникне въ ума на човѣка, той ще почувствува въ себе си Божието присжтствие. Присжтствието на Бога въ човѣка пѣкъ му дава сила, мощъ, да гради въ себе си. Правата мисль е творческа. Който има тази мисль въ себе си, той може болни да лѣкува, мъртви да възкрѣсява. Ако нѣкой каже, че има правата мисль въ себе си, ще го заведе при единъ слѣпъ и ще му кажа: Постави сега ржцетѣ си на очитѣ на този слѣпъ и се помоли да прогледа. Ако слѣпиятъ прогледа, ти имашъ правата, Божията мисль. Ако слѣпиятъ не прогледа, ти нѣмашъ Божията мисль въ себе си, нѣмашъ Божието благословение. Значи, всѣки опитъ освобождава човѣка отъ заблужденията. Тѣй щото, не е достатѣчно само на думи да се говорятъ нѣщата, но тѣ трѣбва да се повѣрятъ, да се подложатъ на опитъ. Ако имаме поне десетъ души въ България, които носятъ въ себе си правата мисль, съ едно полагане на ржката си върху очитѣ на слѣпи, тѣ ще ги излѣкуватъ. И тогава слѣпи, хроми, клосни, болни, луди нѣма да има. Какво по-хубаво отъ това? Задачата на тия хора е да възстановятъ нормалния животъ, безъ пари, безъ материални възнаграждения. Тѣ ще направятъ това отъ любовъ къмъ Бога. Когато такъвъ човѣкъ влѣзе въ дома на слѣпия, ще му каже: Вѣрвашъ ли, че азъ любя Бога? — Какъ да вѣрвамъ, когато съмъ слѣпъ? — Ако туря ржцетѣ си върху очитѣ ти и повѣрвашъ, че азъ любя Бога, ти ще прогледашъ. Ако не повѣрвашъ, за винаги слѣпъ ще останешъ. Значи, проглеждането ти ще бжде доказателство, че азъ любя Бога. Когато човѣкътъ на правата мисль влѣзе въ единъ домъ, всѣкакъвъ споръ, всѣкакви недоразумения и противорѣчия ще изчезнатъ отъ този домъ. Този човѣкъ носи въ себе си миръ и свѣтлина, любовъ и знание, радост и веселие. Какво виждаме днесъ? Всички хора изпитватъ вжтрешенъ гладъ: гладъ въ ума, въ сърцето, въ душата и въ духа си — навсѣкжде има гладъ. Всички съвременни хора гладуватъ.

„Блаженъ този рабъ, когото, кога дойде господарътъ му, намѣри го, че върши онова, което е опредѣлилъ.“ Щомъ